

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาประวัติศาสตร์ เรื่องอารยธรรมโลก
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสตรีวิทยา ๒ ในพระราชูปถัมภ์ฯ
ที่เรียนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์กับการเรียนแบบปกติ

ชัยพิวัชร ฉาสันเทียะ*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลองมีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของหนังสือเสริมประสบการณ์ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 (2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาประวัติศาสตร์ เรื่องอารยธรรมโลก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์กับการเรียนแบบปกติ (3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการใช้นหนังสือเสริมประสบการณ์ รายวิชาประวัติศาสตร์เรื่องอารยธรรมโลก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสตรีวิทยา ๒ ในพระราชูปถัมภ์ฯ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย (1) หนังสือเสริมประสบการณ์อารยธรรมโลก รายวิชาประวัติศาสตร์ 1 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 6 ชุด (2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ 1 เรื่องอารยธรรมโลก (3) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์อารยธรรมโลก ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (4) แผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชาประวัติศาสตร์ 1 เรื่อง อารยธรรมโลก ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 10 ชั่วโมง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ ค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สูตร E1/E2 และสถิติทดสอบค่า t-test

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการใช้หนังสือเสริมประสบการณ์รายวิชาประวัติศาสตร์เรื่องอารยธรรมโลก ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ 81.2/83.9 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์สูงกว่าการเรียนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ

หนังสือเสริมประสบการณ์ การสอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ การสอนแบบปกติ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

บทนำ

หนังสือเสริมประสบการณ์ถือเป็นนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้อย่างหนึ่งของกระบวนการสอนในชั้นเรียนที่มุ่งเน้นการเสริมประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้เข้าถึงความรู้ได้อย่างลึกซึ้งเพิ่มเติม เพื่อเสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้และความเข้าใจต่อเนื้อหาสาระที่มีความสลับซับซ้อนและมีความยุ่งยากมากยิ่งขึ้น

* นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชานวัตกรรมการศึกษาและการจัดการเรียนรู้

ดังนั้น หนังสือเสริมประสบการณ์จึงเป็นเครื่องมือสำคัญของผู้สอนที่ได้รวบรวมและเรียบเรียงถ่ายทอดให้กับผู้เรียนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมด้วยกระบวนการพัฒนาให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนที่มีระยะเวลาอย่างจำกัด การจัดการเรียนการสอนที่ใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ จำเป็นต้องมีการเตรียมความพร้อมทั้งผู้สอนและผู้เรียน โดยเริ่มจากการศึกษาจากตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้ตามระดับช่วงชั้นของนักเรียนและวิเคราะห์เนื้อหาที่เหมาะสมแก่การสร้างหนังสือเสริมประสบการณ์พร้อมทั้งออกแบบหนังสือเสริมประสบการณ์ให้มีความเหมาะสมตามวัยของผู้เรียน นอกจากนี้ยังต้องคำนึงถึงเนื้อหาสาระที่มีการผสมผสานความรู้และเกร็ดความรู้ต่างๆที่มีอยู่ในหนังสือ โทรทัศน์ สื่อดิจิทัล สื่อออนไลน์ที่ทันสมัยและเหมาะสมกับผู้เรียนในยุคศตวรรษที่ 21 พร้อมทั้งพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีด้านการสื่อสาร ด้านการวิเคราะห์แก้ไขปัญหา โดยนำมาเป็นแบบฝึกหัดหรือแบบกิจกรรมในขณะที่ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมในชั้นเรียนร่วมกับเพื่อนๆภายในห้องเรียนของตน พร้อมทั้งครูผู้สอนยังต้องทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อศึกษาความคืบหน้าของกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน รวมถึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสำรวจความคิดเห็นต่อหนังสือเสริมประสบการณ์ที่ครูผู้สอนได้นำมาเป็นนวัตกรรมในชั้นเรียนของตนอีกด้วย ราชวิชาประวัติศาสตร์ถือเป็นราชวิชาที่มุ่งศึกษาเรื่องราวอดีตและความเป็นมาของมนุษย์ตั้งแต่ยุคก่อนประวัติศาสตร์ไยยาวมาจนถึงการเกิดขึ้นของอารยธรรมมนุษย์ที่ส่งผลเจริญต่อมนุษย์ในโลกปัจจุบันพร้อมทั้งบ่มเพาะความรู้ความเข้าใจเรื่องราวในอดีตอย่างมีเหตุผลและมีสติ เพื่อลดทอนความงมงายและการขาดสติในการเชื่อเรื่องราวที่เกิดขึ้นในอดีตอย่างไร้เหตุผล ดังนั้นราชวิชาประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับอารยธรรมมนุษย์หรืออารยธรรมโลกนั้นจึงเป็น หน่วยการเรียนรู้ที่มุ่งส่งเสริมความเข้าใจในอารยธรรมของมนุษย์ในแต่ละทวีปมากยิ่งขึ้น โดยเริ่มตั้งแต่อารยธรรมจีน อารยธรรมอินเดีย อารยธรรมเมโสโปเตเมีย อารยธรรมอียิปต์ อารยธรรมกรีกและอารยธรรมโรมัน

จากเหตุผลที่กล่าวมาแล้วในข้างต้นมานั้น ทำให้ผู้วิจัยได้เห็นความสำคัญของการสร้างหนังสือเสริมประสบการณ์ที่เกี่ยวกับอารยธรรมโลก เพื่อให้นักเรียนชั้นระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ได้มีภูมิความรู้ รวมถึงการมีทักษะขั้นพื้นฐานในการวิเคราะห์การเกิดขึ้นของอารยธรรมที่ส่งผลต่อวิถีชีวิตมนุษย์ในปัจจุบัน ด้วยการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนราชวิชาประวัติศาสตร์เรื่องอารยธรรมโลกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสตรีวิทยา ๒ ในพระราชูปถัมภ์ฯ ที่เรียน โดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์กับการวิธีสอนแบบปกติ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของหนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่องอารยธรรมโลกสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสตรีวิทยา ๒ ในพระราชูปถัมภ์ฯ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาประวัติศาสตร์ เรื่องอารยธรรมโลก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสตรีวิทยา ๒ ในพระราชูปถัมภ์ฯ ที่เรียน โดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์กับการเรียนแบบปกติ

สมมติฐานของการวิจัย

1. หนังสือเสริมประสบการณ์รายวิชาประวัติศาสตร์ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนแบบปกติ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสตรีวิทยา ๒ ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ในปีการศึกษา 2561 จำนวน 4 ห้องเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสตรีวิทยา ๒ ในพระราชูปถัมภ์ฯ ปีการศึกษา 2561 โดยผู้วิจัยได้ใช้รูปแบบการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย ด้วยการจับฉลากเลือกห้องเรียน 2 ห้องและจับฉลากสุ่มอีกครั้งเพื่อกำหนดกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ซึ่งมีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/7 เป็นกลุ่มควบคุม และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/10 เป็นกลุ่มทดลอง

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การเรียนแบบ 2 วิธี คือ

- 1.1 วิธีการเรียนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์
- 1.2 วิธีการเรียนแบบปกติ

2. ตัวแปรตาม ได้แก่

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ เรื่องอารยธรรมโลก

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้หนังสือเสริมประสบการณ์ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 เพื่อใช้ในการเรียนการสอน
2. ผู้เรียนได้รับความรู้ตรงตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด พร้อมทั้งเสริมองค์ความรู้เพื่อใช้ในการทดสอบความรู้พื้นฐานระดับชาติหรือ O-Net
3. สามารถช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนเพิ่มสูงขึ้น
4. ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารครู โรงเรียนสตรีวิทยา 2 ในพระราชูปถัมภ์ เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการบริหารจัดการและกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมต่อนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1. หนังสือเสริมประสบการณ์อารยธรรมโลก รายวิชาประวัติศาสตร์ 1 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 6 ชุด

2. แผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชาประวัติศาสตร์ 1 เรื่อง อารยธรรมโลก ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 10 ชั่วโมง

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ 1 เรื่องอารยธรรมโลก

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนในการสร้างหนังสือเสริมประสบการณ์วิชาประวัติศาสตร์ 1 เรื่องอารยธรรมโลก ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้สร้างหนังสือเสริมประสบการณ์รายวิชาประวัติศาสตร์ 1 เรื่อง อารยธรรมโลก มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 เกี่ยวกับสาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้วิธีการสอนกิจกรรมการเรียนรู้

2. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการสร้าง หนังสือเสริมประสบการณ์ แบบทดสอบ แผนการสอนการจัดทำคู่มือครูคู่มือนักเรียนการหาประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเสริมประสบการณ์จากทฤษฎีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างหนังสือเสริมประสบการณ์รายวิชาประวัติศาสตร์ 1 เรื่อง อารยธรรมโลกสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

3. ดำเนินการสร้างหนังสือเสริมประสบการณ์รายวิชาประวัติศาสตร์ 1 เรื่องอารยธรรมโลกให้สอดคล้องกับหลักสูตรสาระการเรียนรู้มาตรฐานการเรียนรู้โดยมีเนื้อหาประกอบดังนี้

ชุดที่ 1 อารยธรรมจีน

ชุดที่ 2 อารยธรรมอินเดีย

ชุดที่ 3 อารยธรรมเมโสโปเตเมีย

ชุดที่ 4 อารยธรรมอียิปต์

ชุดที่ 5 อารยธรรมกรีก

ชุดที่ 6 อารยธรรมโรมัน

จากนั้นนำชุดการสอนเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาหนังสือเสริมประสบการณ์แล้วนำมาปรับแก้ไขโดยได้เพิ่มเติมการตกแต่งสีสันปรับปรุงบรรทัดตอนของเนื้อหาสาระให้สมดุลเหมาะสมแก่การอ่านรวมทั้งแต่งเติมรูปภาพประกอบเพื่อให้ได้อรรถรสในการศึกษา

4. การสร้างแบบประเมินวัดคุณภาพของชุดการสอนแล้วนำแบบประเมินเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

5. นำชุดการสอนวิชาประวัติศาสตร์ 1 สาระการเรียนรู้ประวัติศาสตร์และแบบประเมินวัดคุณภาพของหนังสือเสริมประสบการณ์ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่านตรวจสอบและประเมินคุณภาพของหนังสือเสริมประสบการณ์จากนั้นนำผลการประเมินมาวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงและแก้ไข

6. นำหนังสือเสริมประสบการณ์ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างโดยเก็บคะแนนจากแบบฝึกหัดระหว่างเรียนและแบบทดสอบเพื่อหาประสิทธิภาพของหนังสือเสริมประสบการณ์

7. สร้างแบบทดสอบหลังเรียนด้วยหนังสือประสบการณ์เป็นข้อสอบปรนัยชนิดตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อเพื่อหาประสิทธิภาพแบบทดสอบหลังเรียน

8. นำผลที่ได้จากการทดสอบมาวิเคราะห์สรุปและอภิปราย

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการใช้หนังสือเสริมประสบการณ์รายวิชาประวัติศาสตร์เรื่องอารยธรรมโลก ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผู้ศึกษาได้จัดทำหนังสือเสริมประสบการณ์จำนวนทั้งสิ้น 6 ชุดให้นักเรียนได้ศึกษาและทำแบบทดสอบหลังเรียนเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 30 ข้อ พร้อมนำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์เพื่อหาประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 80/80 : ซึ่งมีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.2/83.9

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนด้วยการสอนจากหนังสือเสริมประสบการณ์และวิธีการสอนปกติ ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทั้งสองกลุ่มของผู้เรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 38.07 คะแนน กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 26.08 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบแล้วมีความแตกต่างกันเท่ากับ 11.99 คะแนน ดังนั้นจากการทดสอบสถิติ t พบว่า ค่าเฉลี่ยระหว่างผู้เรียนกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การอภิปรายผล

จากการวิจัยการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาประวัติศาสตร์ เรื่องอารยธรรมโลก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสตรีวิทยา ๒ ในพระราชูปถัมภ์ฯ ที่เรียนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์กับการวิธีสอนแบบปกติ ซึ่งสามารถใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ รายวิชาประวัติศาสตร์ เรื่องอารยธรรมโลก ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.2/83.9 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 และสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้ โดยพบว่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน คือ กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 38.07 คะแนน กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 26.08 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบแล้วมีความแตกต่างกันเท่ากับ 11.99 คะแนน ทั้งนี้เนื่องมาจากสาเหตุต่าง ๆ ดังนี้

1. ในขั้นตอนของการพัฒนาหนังสือเสริมประสบการณ์ รายวิชาประวัติศาสตร์ เรื่อง อารยธรรมโลก มีการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ซึ่งผลการประเมินคุณภาพของเนื้อเรื่องมีความเหมาะสมกับวัยและความสามารถทางด้านสติปัญญาของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับดีมาก รองลงมาคือ กำหนดเนื้อหาในด้านส่วนประกอบต่างๆ ของหนังสือเรียนได้อย่างน่าสนใจ และอธิบายเนื้อหาสาระได้กระชับ ตรงไปตรงมาและสื่อความหมายที่ชัดเจน ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีในการตระหนักถึงมรดกทาง อารยธรรมโลกต่อการศึกษาความเป็นอยู่ของมนุษยชาติ ตามลำดับ

2. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนด้วยหนังสือเสริมประสบการณ์ รายวิชาประวัติศาสตร์ เรื่องอารยธรรมโลก พบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนการเรียน คะแนนเต็ม 30 นักเรียนสอบได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 23.73 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.59 และคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน นักเรียนสอบได้

คะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 26.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.23 เมื่อใช้ค่าสถิติ t-test Independent พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีการเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังเรียนด้วยหนังสือเสริม ประสพการณ์ รายวิชาประวัติศาสตร์ เรื่องอารยธรรม โลกมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. เมื่อครูและนักเรียนได้ร่วมกันใช้หนังสือเสริมประสพการณ์ ควรเสริมสร้างกิจกรรมภายในชั้นเรียน เพื่อให้สมาชิกภายในห้องได้มีปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน
2. การสร้างหนังสือเสริมประสพการณ์ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายครูผู้สอนต้องเตรียม เอกสารความรู้ที่ลึก เพื่อตอบสนองแนวทางการพัฒนาองค์ความรู้ของผู้เรียน รวมถึงการจัดหน้าหนังสือ หรือข้อความ สี สัน รูปภาพ ย่อมส่งผลต่อกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การพัฒนาการใช้สื่อสารคดีประกอบกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควบคู่กับ หนังสือเสริมประสพการณ์ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการความรู้ที่คงทนมากยิ่งขึ้น
2. แบบฝึกหัดแบบวัดทักษะสามารถนำเทคโนโลยีมาประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อ กระตุ้นความสนใจต่อการเรียนเพิ่มขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2543). แนวการจัดกระบวนการเรียนรู้ทักษะชีวิตเพื่อพัฒนาพฤติกรรม สุขภาพของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ชั้นปีที่ 10-12). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- จิตติมา พุทธเจริญ. (2543). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจจากรูปแบบเว็บเพจที่มีการนำเสนอต่างกัน. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชาคริต ชมชื่น และสำราญ บุญหมั่น. (2544). การออกแบบสร้างนวัตกรรมและเครื่องมือ วัดตัวแปรการวิจัย ในชั้นเรียน. เชียงใหม่: สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงใหม่.
- ชนัชชา ชัยมงคล. (2550). การพัฒนาชุดการสอนวิชาพระพุทธศาสนา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 โรงเรียนบ้านเชิงคอย (คอยสะเก็ดศึกษา). วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บุญเกื้อ ควรหาเวช. (2543). นวัตกรรมการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เยาวดี วิบูลย์ศรี. (2540). การวัดและการสร้างแบบสอบผลสัมฤทธิ์ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2545). 20 วิธีการจัดการเรียนรู้ (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: ภาพพิมพ์.